

Predica de la Zürich

Duminică, 29 ianuarie 2017, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Ap. 21:1-7**: „*Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era. Și eu am văzut coborându-se din cer, de la Dumnezeu, cetatea sfântă, noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei. Și am auzit un glas tare care ieșea din scaunul de domnie și zicea: «Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor. El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.»*

Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis: «Iată, Eu fac toate lucrurile noi.» Și a adăugat: «Scrie, fiindcă aceste cuvinte sunt vrednice de crezut și adevărate.» Apoi mi-a zis: «S-a isprăvit! Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul. Celui ce îi este sete îi voi da să bea fără plată din izvorul apei vieții. Cel ce va birui va moșteni aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeul lui, și el va fi fiul Meu»”.

Vă spun tuturor un călduros bun venit la această adunare. S-a meritat să vii în acest loc. Cântările pe care le-am cântat au atins miezul Evangheliei. Cuvântul din Apoc. 21 ne spune că El va face totul nou. El începe cu tine și cu mine. Mai înainte am citit din Evr. 8, unde Domnul Dumnezeu, prin bărbatul Său, a adus încă o dată făgăduința din Vechiul Testament, Ier. 31: „*Iată, vin zile, zice Domnul, când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou. Voi pune Legea Mea (cuvintele Mele) înlăuntrul vostru”.*

Scumpi frați și surori, am auzit de la fratele Baumgarten că Domnul l-a purtat prin încercări pe el și pe toți cei din familia lui. Noi toți am simțit durerea, dar și bucuria că sora noastră este la Domnul.

Ea a fost luată Acasă fără suferință, fără chinuri mari, și cu siguranță ea nu dorește să se întoarcă. Unii frați au plecat din mijlocul nostru.

Cu adevărat trebuie să vă spun că dragostea lui Dumnezeu ne leagă în interiorul interiorului nostru unii cu alții. Totul va înceta, dar dragostea lui Dumnezeu rămâne în vecii vecilor.

Pe unii frați în vârstă nu-i vedem în mijlocul nostru. Fie ca Dumnezeu să-i binecuvânteze pe frații înaintați în vârstă care nu mai pot veni, dar în duhul noi suntem într-o legătură spirituală. La fel, toți cei care nu pot fi în acest loc ascultă predicile și sunt într-o legătură interioară cu noi și cu Domnul. Dumnezeu să fie cu toți și să-i binecuvânteze în mod deosebit pe cei ce suferă. Acest lucru l-am auzit în Cuvântul de introducere și în cântări. Trâmbița va răsuna în curând și Domnul Se va reîntoarce ca Biruitorul de pe Golgota ca să-Și ia Acasă gloata biruitoare. Atunci se va împlini: „*Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc*” (1 Cor. 2:9).

În legătură cu ceea ce am spus deja, permiteți-mi să vă citesc din Evrei. Dacă este în voia lui Dumnezeu, doresc astăzi să traduc câteva minute dintr-o predică a fratelui Branham pe care el a ținut-o în 19 ianuarie 1965, „**Dumnezeu care este bogat în îndurare**”. Astăzi avem prima adunare din acest an în acest loc și prin credință privim mângâiați spre viitor, chiar dacă tot ce este pe fața pământului se rostogolește și este dat peste cap. Nici nu mai dorești să te uiți la știri. Dar ultima chemare ajunge marginile pământului și toți aceia care sunt hotărâți de Dumnezeu să vadă slava vor auzi această chemare și vor răspunde acestei chemări.

Citim din Evrei 8 de la vers. 6: „*Dar, acum, Hristos a căpătat o slujbă cu atât mai înaltă cu cât legământul al cărui Mijlocitor este El e mai bun, căci este așezat pe făgăduințe mai bune. În adevăr, dacă legământul dintâi ar fi fost fără cusur, n-ar mai fi fost vorba să fie înlocuit cu un al doilea. Căci, ca o muștrare a zis Dumnezeu lui Israel: «Iată, vin zile, zice Domnul, când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou»*” (Ier. 31:31-34). Iar acum urmează

versetul care m-a atins atât de adânc, în mod deosebit partea a doua a vers. 9: „nu ca legământul pe care l-am făcut cu părinții lor, în ziua când i-am apucat de mână, ca să-i scot din țara Egiptului. Pentru că n-au rămas în legământul Meu, și nici Mie nu Mi-a păsat de ei, zice Domnul („nici Eu nu m-am preocupat de ei, zice Domnul” – lb. germ.)”.

Aici putem face o pauză mai lungă și să plângem. „...nici Mie nu Mi-a păsat de ei, zice Domnul („nici Eu nu m-am preocupat de ei, zice Domnul” – lb. germ.). Domnul Dumnezeu S-a coborât pe munte, într-un foc mistuitor și cu glas de tunet a dat poruncile, a încheiat un legământ cu ei și apoi a dat făgăduința că va fi cu ei. Făgăduința este valabilă doar dacă noi umblăm pe căile lui Dumnezeu. Dacă noi slujim idolilor, dacă alergăm pe căi proprii și părăsim calea lui Dumnezeu, atunci El nu mai poate fi cu noi. Mie mi-a mers la inimă, că poporul a încălcat Cuvântul și a rupt legământul. Cu adevărat în ultimele zile am cercetat și am citit Scripturile ca niciodată înainte. Dintr-o respirație am citit Deuteronom de la cap. 5 la 34, am citit și totul m-a atins, mi-a vorbit și m-am verificat înaintea lui Dumnezeu ca să văd unde ne aflăm noi acum. Dar am citit și cântarea lui Moise; în 34 de versete Moise a cântat cântarea despre biruința lui Dumnezeu, despre trecerea Mării Roșii. În 34 de versete a cântat despre această trăire, I-a dat cinste și slavă lui Dumnezeu și L-a proslăvit. Apoi m-am uitat în Apoc. 15 și am citit de acolo că gloata biruitoare va cânta cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului. Apoi în comparație cu aceasta vedem în 1 Cor. 10, că Dumnezeu n-a găsit nicio plăcere în cei mai mulți dintre ei; în cei mai mulți, dar nu în toți. A fost o rămășiță, o gloată biruitoare, întotdeauna au existat oameni care au rămas credincioși, care n-au căzut înaintea idolilor, ci și-au dedicat inimile lui Dumnezeu și au rămas credincioși Domnului. Cum am amintit, în Apoc. 15, toți biruatorii din Vechiul și Noul Testament vor da cinste Domnului la marea de cristal. Noi ne gândim că ei au biruit prin Sângele Mielului și prin Cuvântul mărturiei lor. Cu adevărat noi ne putem încrede în Domnul; chiar dacă El nu-și găsește nicio plăcere în cei mai mulți din timpul acesta, pentru că ei aleargă pe căile lor proprii, proclamă și împrășteie învățături proprii și n-au mai rămas în

învățătura apostolilor. Și aceasta trebuie s-o amintim și s-o accentuăm, Mat. 15 și Mar. 7:7: „*Degeaba Mă cinstesc ei, dând (și învățând) învățături care nu sunt decât niște porunci omenești*”.

Dragi frați și surori, noi nu judecăm pe nimeni. Dar puteți merge de la o biserică la alta, de la o adunare la alta. Da, pot să se numească creștini cum vor ei; ei toți au învățăturile lor proprii. Cine a rămas și este pe temelia apostolilor și prorocilor? Cui îi mai spune ceva Cuvântul profetic? Ei toți au interpretările și răstălmăcirile lor proprii. Și acest lucru l-am citit din Petru. El a dat îndemnul acesta din 1 Petru și 2 Petru, unde este spus foarte clar la ce să fim atenți și unde trebuie să veghem. Este foarte important să ne ținem de Cuvântul lui Dumnezeu așa cum ne-a fost lăsat.

Citim din 2 Petru 1:20-21: „*Fiindcă mai întâi de toate, să știți că nici o prorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură* („nu permite o interpretare proprie” – lb. germ). *Căci nici o prorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt*”. Da, Dumnezeu a vorbit prin ei; ei aveau pe AȘA VORBEȘTE DOMNUL în gura lor.

Apoi apostolul Petru, intră imediat în ceea ce va urma. 2 Petru 2:1-2: „*În norod s-au ridicat și proroci mincinoși, cum și între voi vor fi învățători mincinoși...*”. În popor s-au ridicat proroci falși, dar „*între voi vor fi învățători mincinoși, care vor strecura pe furis erezii nimicitoare, se vor lepăda de Stăpânul care i-a răscumpărat*”. Așadar sunt unii oameni răscumpărați care au primit har înaintea lui Dumnezeu, dar n-au rămas în Cuvântul lui Dumnezeu. De aceea avem avertizarea directă: că acești „*învățători mincinoși vor strecura pe furis erezii nimicitoare, se vor lepăda de Domnul, de Stăpânul care i-a răscumpărat și vor face să cadă asupra lor o pierzare năpraznică*”.

Apoi vers. 2: „*Mulți îi vor urma în destrăbălările lor. Și, din pricina lor, calea adevărului va fi vorbită de rău*”.

Da. Cu adevărat ambele lucruri au existat în paralel. Unii au rămas în Cuvântul Scripturii, în adevărata învățătură. Așa cum Pavel i-a scris în mod deosebit lui Timotei și lui Tit: „*să rămâi în învățatura adevărată*”. Îi mulțumim lui Dumnezeu din toată inima pentru

adevărata învățătură biblică. Eu o repet de fiecare dată: numai ceea ce este scris în Biblie este biblic, și numai ceea ce au învățat și au scris apostolii este apostolic. Noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că El ne-a dăruit acest har în acest timp de nebunie și rătăcire totală, și totul se petrece în Numele lui Dumnezeu, în numele creștinătății, în numele religiilor. În birou am articolul. „În Berlin să fie construită o casă cu titlul «Pentru Unul». Acolo este o sinagogă iudaică, un loc pentru musulmani și altul pentru creștini. Și toată clădirea să fie dedicată Unuia”. Dar ei au păreri diferite despre acest Unul.

Noi credem în Singurul, Adevăratul Dumnezeu care a fost din veșnicie în veșnicie, este și va fi. Noi nu credem că acest Unic Dumnezeu L-a zămislit și născut pe Domnul în veșnicie – nu credem așa ceva. Noi credem că acest Unic Dumnezeu a dat făgăduințele Sale în Vechiul Testament și apoi în Noul Testament El a împlinit și împlinește aceste făgăduințe. Dumnezeu a venit la noi ca Emanuel; Dumnezeu S-a descoperit ca Tată în Fiul pentru ca să ne primească pe noi înapoi ca fii și fiice ale lui Dumnezeu. Noi de fiecare dată am vorbit de aceste lucruri. Dar religiile joacă teatru înaintea poporului. Ei sunt rătăciți și rătăcesc și pe alții. Cu atât mai mult noi Îi putem mulțumi lui Dumnezeu că ne-a dăruit har. Cum a fost amintit locul din 1 Cor. 10, în cei mai mulți dintre ei Dumnezeu nu Și-a găsit plăcerea. Dar totuși a existat o rămășiță, așa cum o amintește Pavel în Rom. 11. Israelul în întregime n-a ajuns la această țintă, dar rămășița aleasă a ajuns. Noi confirmăm alegerea noastră prin faptul că ne punem de partea lui Dumnezeu și credem din inimă fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, acceptăm și primim ceea ce a făgăduit El pentru acest timp. Ce mare har să auzim ceea ce a făgăduit și face Dumnezeu în acest timp! Și toți aceia care sunt din Dumnezeu vor asculta de glasul Domnului, se vor decide și se vor pune de partea lui Dumnezeu. Așa cum am citit din Apoc. 21, există o gloată biruitoare, iar noi, prin har, putem aparține de această gloată. Noi am biruit prin Sângele Mielului. Nu prin propriile noastre intenții, nu prin forța proprie. Ci noi am biruit prin încrederea în Domnul Dumnezeu. Credem în împăcarea deplină, în iertarea deplină, credem în mântuirea deplină pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o în Isus Hristos, Domnul nostru, prin har.

Acum doresc să traducem o parte din predica fratelui Branham din 19 ianuarie 1965. Noi credem din inimă că el prin predici simple – n-a existat niciun bărbat pe fața pământului mai simplu ca fratele Branham – și prin unele exemple foarte simple a putut exprima și scoate în relief sensul adânc al răscumpărării și harului lui Dumnezeu.

Dumnezeu care este bogat în îndurare (19.01.1965):

Noi suntem mulțumitori în seara aceasta că suntem iarăși aici. Înainte de a ne apropia de Cuvânt, vrem să ne apropiem de El, pentru că El este Cuvântul. Dacă se descoperă Cuvântul, atunci El este în voi.

Este în seara aceasta un caz special, ceva deosebit? Unii dintre voi sau poate chiar toți, care vor fi în rândul de rugăciune, ar trebui să spună: „O, Doamne, ai milă de mine când voi merge să se roage pentru mine. Fie ca credința mea să crească pentru a îndeplini condițiile”. Poate are cineva o rudă care este bolnavă. Vreți să ridicați mâna voastră? Dumnezeu Își îndreaptă privirile spre cei ce suferă. Voi nu știți ce simt eu când mă uit încolo. Vedeți numai cât necaz este! Frați predicatori, uitați-vă la asta! Dacă eu simt astfel, atunci cum este cu Tatăl nostru ceresc? Desigur! Să ne rugăm.

Scumpe Isuse, în Numele acesta satisfăcător ne apropiem de tronul cel mare de îndurare. Căci nu le este dat oamenilor un alt nume, decât singurul Nume al Domnului Isus. Noi venim în Numele Lui. Noi ne rugăm. Tată ceresc, primește-ne în seara aceasta ca pe copiii Tăi credincioși. Iartă-ne necredința noastră, Doamne. Ajută-ne în seara aceasta ca să credem fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu pentru tot ce avem nevoie. Tu știi ce este în spatele mâinilor ridicate: boală, unii sunt în neazuri familiare sau financiare, unii sunt obosiți și epuizați, unii sunt decăzuți, unii păcătoși. Indiferent care este necazul: Tu îi ești superior fiecărui dușman. De aceea ne rugăm, Doamne, ca noi să putem cuprinde că toți dușmanii noștri sunt învinși, toți, chiar și moartea, iar noi care suntem în El și care ne iubește, S-a dat pentru noi și ne-a spălat în sângele Lui, suntem mai mult decât biruitori. Ne rugăm Doamne, ia de la noi toată necredința, toate îndoielile, toate dezorientările, tot ce nu este dumnezeiesc să plece de la noi în seara aceasta, ca Duhul Sfânt să aibă prioritatea cea mai mare în inima

noastră. Fie ca El să ne vorbească într-un mod supranatural. Fie ca El să ne vorbească în toată puterea. Fie ca El să îi trezească pe cei morți spirituali, să le redea sănătatea celor bolnavi și suferinzi și să întărească genunchii și mâinile slăbite. Dorim ca acest timp să fie un timp de bucurie. Seara aceasta să fie străpungerea. Tu ai spus: „Dacă poporul care este numit după Numele Meu, se adună și se roagă, atunci îi voi asculta din cer”. O, Dumnezeule, noi ne rugăm în seara aceasta ca să se întâmple. Tată, dacă citim Cuvântul, nimeni în afară de Tine nu îl poate interpreta. Tu ești propriul Tău interpret. Noi ne rugăm, ca Tu să ne interpretezi lucrurile despre care vom citi, pentru că ne rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Mulți dintre voi își notează textele pe care le citește un predicator. Eu doresc ca voi să deschideți împreună cu mine la epistola către Efeseni. Ultima duminică am vorbit despre epistola către Efeseni și despre cartea lui Iosua din Vechiul Testament, care corespunde cu epistola către Efeseni. A fost cartea mântuirii. Mântuirea are două domenii diferite: „a ieși afară” și „a merge înăuntru”. Mai întâi trebuie să ieșiți afară. Unii vor să ia lumea cu ei înăuntru. Dar pentru a putea intra în Hristos trebuie să ieșiți din lume. Pentru a intra în credință trebuie să ieșiți din necredință. Nu are voie să fie nimic în drum. Pentru a avea credința adevărată trebuie să lăsați în urmă absolut tot ce este în contradicție cu Cuvântul lui Dumnezeu. Numai astfel ajungeți în credință.

Cartea lui Iosua a fost „epistola către Efeseni” a Vechiului Testament. Moise a reprezentat legea, care nu a putut mântui pe nimeni. Dar harul a putut. *Iosua* înseamnă același cuvânt ca și Isus „Iehova-Salvatorul”.

Noi observăm că am ajuns iarăși într-un timp efesian. Denominațiunile noastre intelectuale și programele noastre au ajuns la Iordan. Avem nevoie iarăși de o stare efesiană. Avem nevoie de un exod, o „ieșire afară” și o „intrare înăuntru” pentru răpire.

În seara aceasta vom citi din Efeseni 2. Eu am spus acestea pentru ca voi să puteți deschide la acest capitol.

„Voi erați morți în greșelile și păcatele voastre în care trăiați odinioară, după mersul lumii acesteia, după domnul puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării. Între ei eram și noi toți odinioară, când trăiam în poftele firii noastre pământești, când făceam voile firii pământești și ale gândurilor noastre și eram din fire copii ai mâniei, ca și ceilalți. Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit, măcar că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos (prin har sunteți mântuiți)”.

De aici vreau să iau o parte dintr-un verset, și anume **„Dumnezeu, care este bogat în îndurare”**.

Eu doresc ca voi să observați ce a exprimat Pavel aici: „El ne-a adus la viață. Voi erați morți în greșelile și păcatele voastre, în care trăiați odinioară, când trăiați în poftele firii voastre pământești și ale gândurilor voastre, dar El v-a adus la viață”. Ce a cauzat această schimbare? Ce a cauzat ca noi, care am fost morți, să fim aduși la viață? *Aduși la viață* înseamnă: înviați. A fost o transformare de la moarte la viață. Nu există nimic mai mare ce i se poate întâmpla unui om, decât să fie adus de la moarte la viață. Dacă un om care este mort fizic, poate fi înviat fizic, atunci este ceva mareț. Dar nimic nu este mai mareț decât atunci când Dumnezeu îl aduce la viață pe un om care a fost mort duhovnicește. „Voi, care erați morți”. Voi ați fost morți. Mulți dintre voi pot privi înapoi și știu că au fost odată morți. Dar de ce în seara aceasta nu mai sunteți morți cum erați odată? Voi ați meritat-o pentru că ați fost păcătoși. „Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare”. Asta este. Dumnezeu, care este bogat în îndurare. Ce nu am fost noi! Dar Dumnezeu ...! Aceasta a cauzat schimbarea. Dumnezeu, care este bogat în îndurare!

Oh, eu sunt așa de mulțumitor pentru că El este bogat în îndurare. Ce ar fi, dacă El ar fi bogat în bani și în lucruri materiale? El este bogat, dar cel mai mare lucru este că El este bogat în îndurare. Oh, ce Cuvânt mareț este pentru noi, care am fost morți!

În ultima seară am vorbit despre sămânța care trebuie să moară. Tot ce este în jurul seminței de viață trebuie nu numai să moară, ci să

și putrezească. Dacă nu putrezește, atunci viața nu poate să iasă la suprafață. *Putrezit* înseamnă: trecut, dispărut. Atunci când ajungem ca părerile, gândurile noastre să dispară complet, putrezite și dispărute de la noi, atunci poate să iasă sămânța la viață. Aici voi introduce un pic de învățătură. Eu cred că nici un om, nici un copil nu putea fi născut pe acest pământ fără știința dinainte a lui Dumnezeu. Pentru că El este nesfârșit. El știe toate lucrurile. De când se naște un copil în lumea aceasta este ceva în el. Dacă acest copil are viața atunci în el este ceva care i se va face cunoscut și o va simți mai devreme sau mai târziu. Sămânța cea mică este în el. Scriptura o spune foarte clar. Dacă în seara aceasta aveți viață veșnică, dacă trăim veșnic, atunci am fost întotdeauna, pentru că există numai un fel de viață veșnică. Noi am fost întotdeauna. Motivul pentru care am fost întotdeauna este pentru că suntem o parte din Dumnezeu. Dumnezeu este Singurul care este veșnic.

Atunci când Melhisedec a primit zeciuiala de la Avraam, i-a fost socotită deja strănepotului lui, Levi, care mai era încă în coapsele lui. El a plătit zeciuiala, pentru că era deja în coapsele lui Avraam, când l-a întâmpinat pe Melhisedec. Despre tema „*Cine este acest Melhisedec?*” aș dori să vorbesc într-o dimineață în cealaltă clădire. Fiți atenți: Dumnezeu știa mai dinainte că va veni acest băiat. El a știut toate lucrurile.

Noi suntem o parte din Dumnezeu. Voi ați fost întotdeauna. Voi nu vă puteți aminti fiindcă erați doar un atribut al lui Dumnezeu. Voi ați fost în gândurile Lui. Numele vostru, în caz că este scris în Cartea Vieții, a fost scris înainte de întemeierea lumii. El a știut cine sunteți. Eu nu spun aceasta pentru a vă deruta în învățătură, ci pentru a face clar ca să vă eliberați de frică și groază. Voi nu știți încă cine sunteți. Dar voi nu o să deveniți fii ai lui Dumnezeu, ci sunteți deja. Voi ați fost întotdeauna fii ai lui Dumnezeu.

Dacă Dumnezeu v-a avut la început în gândurile Lui, atunci voi, o parte din voi, și anume viața care este în voi, trebuie să fi fost deja la Dumnezeu. Înainte de a apărea voi trupește pe pământ, înainte de a exista ceva în afară de Dumnezeu, ați fost deja unul din atributele

Lui. El a cunoscut numele voastre. El știa ce fel de culoare a părului veți avea. El știa totul despre voi. Trebuia să se întâmple ceva, pentru că voi erați păcătoși. Mulți dintre voi sunt de acord cu mine. Pe când erați un băiat sau o fată mică și ați fugit încolo și înapoi, au fost anumite lucruri care nu erau importante pentru ceilalți copii, dar în voi urla sufletul împotriva acestora. Undeva era deja Dumnezeu, deși mai erați păcătoși. Vă amintiți? Desigur. Ce a fost? Deja atunci a fost această formă mică de viață în voi.

După un timp ați auzit Evanghelia. Poate ați mers la o comunitate, ați acceptat una și cealaltă, ați mers de la o denominațiune la alta. Dar pentru că erați o parte din Dumnezeu trebuia să fiți o parte din Cuvânt. Dar când ați auzit într-o zi Cuvântul ați știut de unde veniți. Voi ați recunoscut care este adevărul. Voi ați fost întotdeauna, sămânța a fost întotdeauna în voi. Cuvântul, care a fost înainte de întemeierea lumii în voi, a recunoscut Cuvântul și voi ați venit. A fost ca în povestirea mea despre vultur, în care un pui de vultur a fost clocit de o găină. Micuțul a umblat cu puii de găină. Găina a cloncănit, dar el nu a înțeles-o. El nu a înțeles cum pot mânca puii de găină hrana care era prin curte. În el era ceva care era deosebit de puii de găină, pentru că el era de la început un vultur. Așa este. Într-o zi, mama lui care îl căuta a trecut pe acolo. El a auzit strigătul ei, și a fost cu totul altceva decât cloncănitul găinii.

Așa este cu fiecare credincios născut din nou. Voi puteți auzi teologie multă și toate contradicțiile inventate de oameni, dar totuși, când strălucește Cuvântul, atunci vă cuprinde ceva și voi veniți. Vouă celor ce odată erați morți în păcate, El v-a dat viață. Dar mai întâi trebuie să fie viață, care poate fi adusă la viață. Prin știința Lui mai dinainte, Dumnezeu a știut toate lucrurile. Noi am fost destinați mai dinainte să fim fii și fiice ale lui Dumnezeu. „Astfel, vouă, celor ce erați morți în păcatele și greșelile voastre în care trăiați odinioară, El v-a dăruit viața nouă”. Priviți la Pavel. El a fost un teolog mare. Dar când a stat față în față cu Cuvântul, cu Isus, el a primit viața. El a străpuns înspre viață, pentru că el a fost rânduit mai dinainte. El a fost o parte din el. Când Cuvântul a văzut Cuvântul, era conform naturii lui. Cloncănitul găinii în bisericile ortodoxe nu a mai avut nici o

influență asupra lui. El a văzut Cuvântul. A fost o parte a Cuvântului. El era un vultur și nu o găină. El era în curtea găinilor, dar el a fost de la început un vultur. Eu am auzit o poveste asemănătoare despre o rățușcă, care a fost clocită tot de o găină și sper că nu vi se pare a fi o hulă. Ea nu înțelegea nimic. Era o rățușcă mică și ciudată, care nu știa ce să facă cu praful și cu toate celelalte. Ei se jucau în curte, dar într-o zi găina i-a condus după grajduri, iar rățușca a mirosit apa. Ea a fugit cât a putut de repede înspre apă. De ce? Ea nu a fost niciodată la lac. Ea nu a fost niciodată în apă. Ea a fost de la început o rățușcă, dar ea a trebuit mai întâi să recunoască. Exact așa este cu credinciosul. În el este ceva care recunoaște în momentul când se întâlnește față-n Față cu Dumnezeu. Sămânța este în el și primește viață. Așa este. Apoi el fuge de lucrurile acestei lumi. Ele sunt moarte pentru el. Oh, și eu îmi amintesc de ele. Noi toți am trăit în aceste lucruri ale lumii. Dar când am cuprins adevărul, a devenit ceva viu în noi, o sămânță mică a ieșit la viață și toate lucrurile acestei lumi au putrezit. Nouă nu ne-a mai fost dor de ele. Cine este născut din Dumnezeu nu păcătuiește. Închinătorul, a cărui conștiință a fost curățită odată de păcat, nu mai păcătuiește. Problema păcatului este încheiată. Voi deveniți o parte din Dumnezeu în Hristos. Hristos a murit pentru a vă elibera pe voi. Gândiți-vă ce am fi devenit noi, dacă Dumnezeu nu S-ar fi îndurat de noi. Dar Dumnezeu, în îndurarea Lui nemăsurată, ne-a mântuit. Unde am fi fost noi în seara aceasta, dacă Dumnezeu nu ar fi fost bogat în îndurare?

Odată pământul a fost așa de păcătos și omul a adus atâta stricăciune pe pământ, încât lui Dumnezeu i-a părut rău că l-a făcut pe om. Capul, tot corpul a fost ca o rană și Dumnezeu a fost mâhnit că l-a făcut pe om. De aceea El a spus: „Am să șterg de pe fața pământului pe omul pe care l-am făcut”. El a vrut să-i șteargă de pe fața pământului, pentru că nu erau altceva decât o grămadă stricăciune. Atunci ar fi fost distrusă omenirea, dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, nu i-a lăsat pe cei nevinovați să moară împreună cu cei vinovați. El le-a pregătit un drum celor care au intrat și au vrut să facă ceea ce era corect. El a creat un drum al îndurării pentru acei care au primit îndurarea și le-a pregătit corabia. Spus cu alte cuvinte: El le-a dat

vulturilor avânt pentru a zbura peste judecată și să nu moară împreună cu găinile. EL a croit un drum de ieșire în zilele lui Noe. L-a pregătit pentru că El este bogat în îndurare.

Totuși, după ce este pregătit drumul pentru oameni, ei îl resping. Motivul pentru care îl resping constă în faptul că în ei nu a fost nimic pentru a-l primi. Nu era nimic pentru a-l primi. Mama mea spunea: „Voi nu puteți storce sânge dintr-o sfeclă, pentru că ea nu are sânge”. Astfel, dacă nu este viață pentru a-l primi, atunci nu poate fi acceptat. Acesta este motivul pentru care fariseii i-au spus în față lui Isus că este Beelzebul. Nu era nimic în ei pentru a-L accepta. „Toți pe care Mi i-a dat Tatăl vor veni la Mine”, a spus El. Există o posibilitate de exprimare.

Câteodată poți vorbi cu oamenii de pe stradă despre Domnul, iar ei îți râd în față. Dar trebuie să o facem. Totuși ascultați: „Nimeni nu poate veni la Mine numai dacă este atras mai întâi de Tatăl”. Dumnezeu trebuie să atragă. Trebuie să fie viață. „Toți pe care Mi i-a dat Tatăl vor veni la Mine”. EL S-a îngrijit de toți care au vrut să fie mântuiți. El S-a îngrijit de toți care au vrut să fie vindecați. În timp ce a făcut aceasta, S-a dovedit bogat în îndurare. El a fost întotdeauna bogat în îndurare. De aceea trebuie să fie așa: dacă refuzați, nu mai rămâne nimic altceva decât judecata, pentru că păcatul trebuie judecat.

Faraon, imitatorul, a intrat în apă pentru că a crezut că poate să facă același lucru ca și Moise. De fapt trebuia ca amândoi, Moise cu armata lui și faraon cu armata lui, să piară în mare. Dar Dumnezeu bogat în îndurare a croit un drum pentru evrei, pentru că ei erau pe drumul care a fost pregătit pentru ei când au urmat Cuvântul.

Singura modalitate pentru a primi îndurare este de a urma indicațiile lui Dumnezeu. Numai dacă urmăm poruncile care ne-au fost date, ne poate arăta îndurare. Nu demult am avut o discuție cu un predicator, care m-a acuzat că în timpul acesta eu predic o învățătură apostolică. El a spus: „Tu încerci să introduci o învățătură apostolică în timpul acesta”, și a mai spus: „Epoca apostolică a încetat odată cu apostolii”. Eu l-am întrebat: „Crezi tu Cuvântul lui Dumnezeu?”

El a răspuns: „Da”. La aceasta eu am spus: „În Apoc. 22:18 se spune: „... *dacă va adăuga cineva ceva la ele, ... și dacă scoate cineva ...*”. Numai *un* cuvânt, nu două! Numai *un* cuvânt!” El a spus: „Asta o cred”. Eu am răspuns: „Eu pot să-ți arăt că timpul apostolic a avut parte de binecuvântările care au fost date bisericii. Acum arată-mi tu cu Cuvântul când le-a luat Dumnezeu de la biserică. Tu nu poți, pentru că nu este scris”. Apoi am continuat: „Amintește-ți, apostolul Petru a făcut introducerea timpului apostolic în ziua de rusalii. El le-a spus celor adunați: „*Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Duhului Sfânt. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeul nostru*”. Dacă voi ascultați de cloncănitul unei găini-denominațiuni și vreți să trăiți în lucrurile din lumea de afară, atunci ceva nu este în ordine. Pentru că acesta este Cuvântul. Cine vrea, să vină. Dacă voi aveți dorința, atunci veniți. Dacă voi nu vreți, atunci sunteți într-o situație tragică. Dar dacă vreți să veniți, atunci urmați regulile lui Dumnezeu.

El împlinește întotdeauna ceea ce a promis. Eu am fost tânăr, acum sunt bătrân, dar niciodată nu s-a întâmplat ca Dumnezeu să nu-Și împlinească Cuvântul. El poate totul, numai să rateze nu poate. El nu poate greși. Dumnezeu nu poate. Este imposibil ca Dumnezeu să greșească și să rămână Dumnezeu. El trebuie s-o împlinească.

Armata lui faraon a încercat să imite, pentru că ei nu erau chemați și nu aveau viață în ei. Făgăduința nu era valabilă pentru faraon. Nu lui faraon i-a fost promisă țara făgăduită. Dacă un imitator încearcă să facă același lucru ca și credinciosul care a fost chemat, atunci el face numai de rușine lucrarea. Așa este astăzi cu sistemele noastre religioase. Prea mulți oameni încearcă astăzi să imite Duhul Sfânt. Prea mulți încearcă să imite botezul. Prea mulți încearcă să imite timpul apostolic. Este pentru credincioși și numai pentru ei. Dumnezeu, în bogata Lui îndurare, a creat un drum pentru copiii Lui ca ei să nu piară. El a croit un drum pentru ei.

Faraon, care i-a urmărit, a pierit în aceleași valuri care l-au salvat pe Moise și grupul lui. Moise nu s-a înecat, pentru că Dumnezeu S-a îngrijit pentru acei care au urmat drumul pregătit de El și a fost bogat în îndurare. Amin.

Puteți vedea ceea ce vreau să spun? Cum pot oamenii care nu cred în vindecare dumnezeiască, nu cred în botezul cu Duhul Sfânt, să primească ceva? Dumnezeu este bogat în îndurare nu pentru cei care urmează unei direcții religioase, ci pentru cei ce-L urmează Dumnezeu. Dumnezeu este Cuvântul. A devenit trup și a locuit printre noi, pentru a putea aduce la iveală toate atributele lui Dumnezeu. Trupul, Isus, a fost trupul lui Dumnezeu, a fost un atribut. Moise l-a văzut trecând cu spatele. Fața Lui nu a putut s-o vadă nimeni. Dar acum L-am văzut. Noi L-am văzut, noi L-am văzut ca jertfă. EL a fost un atribut al lui Dumnezeu în care s-a desfășurat Cuvântul. Aceasta a fost El.

Dacă un credincios vine la Dumnezeu, atunci devine un atribut al Cuvântului Său. El este folosit pentru a vesti Cuvântul făgăduit pentru ziua respectivă. Așa este. Dumnezeu, care este bogat în îndurare, nu ne-a lăsat niciodată fără dovezi. El este bogat în îndurare. Noi am observat că Dumnezeu S-a îndurat de Moise la Marea Roșie. EL a spus în Exod 19:4: *„Ați văzut ce am făcut Egiptului și cum v-am purtat pe aripi de vultur și v-am adus aici la Mine.”* Un alt bărbat a încercat să-l imite și a intrat în mare. Dar ce a fost? El i-a purtat pe ai Săi pe aripi de vultur. Dumnezeu îi compară întotdeauna pe prorocii Lui cu vulturii. Ce a fost? Moise a fost mesagerul Lui, și ei l-au urmat pe Moise. Acestea au fost aripile de vultur pe care au fost purtați. El a purtat mesajul lui Dumnezeu, iar oamenii l-au urmat. Ei l-au urmat pe Dumnezeu când l-au urmat pe Moise cu mesajul eliberării. Biblia spune că ei nu au pierit împreună cu cei necredincioși. Dumnezeu a fost bogat în îndurare pentru că ei au urmat poruncile Lui. Dumnezeu vrea ca noi să-I urmăm poruncile. Și despre Core, Datan și toată grupa de necredincioși putem spune că au încercat să imite. Ei au vrut să introducă ceva la programul lui Dumnezeu. Acest „program-un bărbat” nu le-a convenit. Ei trebuiau să facă ceva. Core a spus: „Mai

sunt și alți bărbați sfinți în afară de tine, Moise. Tu crezi că ești de neînlocuit. Să nu crezi așa ceva. Mai există și alți bărbați aici”. Moise știa că trebuie să ducă poporul acesta în țara făgăduită, pentru că el a primit făgăduința. El trebuia să-i conducă în țara făgăduită.

Astăzi Duhul Sfânt este aici pentru a confirma Cuvântul lui Dumnezeu. Acestea sunt aripile vulturului pe care suntem purtați. Nu printr-o teologie inventată de oameni, ci pe aripi de vultur să fim purtați în țara făgăduită. Acolo au vrut să adune o grupă de găini. Știți voi, Core s-a gândit că poate să se ridice și să-l imite pe vultur. Când au făcut asta Dumnezeu a zis: „Desparte-te de ei!”, și lumea a fost înghițită. El ar fi putut să distrugă toată creațiunea, dar Dumnezeu a fost bogat în îndurare pentru acei care au încercat să urmeze Cuvântul Lui. Dumnezeu este întotdeauna bogat în îndurare. Mulți dintre ei s-au pus de partea lui Moise, apoi Dumnezeu a deschis pământul și necredincioșii au fost înghițiți. Necredincioșii vor pieri întotdeauna.

Despre cei ce n-au crezut, deși au ieșit afară și au mers un timp împreună cu ceilalți, Isus a spus: „Ei au murit!” *Moarte* înseamnă distrugere. Ei sunt morți. Gândiți-vă. Ei au ieșit, au văzut minunile lui Dumnezeu, au văzut mâna puternică a lui Dumnezeu și au mâncat din mană. Dar ei au auzit despre un bărbat cu numele Balaam, care a pus piedici pe calea pregătită de Dumnezeu, pentru că învățătura lui era în contradicție cu Cuvântul: „Noi suntem toți frați. De aceea să venim toți împreună”. Astăzi se formează iarăși un sistem-Balaam. „Haidem să ne adunăm toți împreună”. Nu va funcționa. Noi vrem să mergem cu vulturul, cu vulturul Iehova. Voi sunteți vulturii tineri. Din fiecare grupă au fost salvați numai trei: Moise, Caleb și Iosua. Ceilalți au pierit în pustie. Așa a spus Isus în Ioan cap. 6. Dumnezeu care este bogat în îndurare nu i-a lăsat să piară împreună cu necredincioșii. Ei toți au murit acolo în pustie. Ei sunt morți. Dumnezeu l-a salvat pe Moise și pe vulturii-credincioși, pentru că au avut respect față de Cuvântul Lui.

Și astăzi este unica posibilitate de a găsi îndurare înaintea lui Dumnezeu, prieteni. Dumnezeu mai este încă bogat în îndurare, dar trebuie să respectăm ceea ce a spus El. Voi nu puteți accepta ceea ce

spune cineva, voi trebuie să acceptați ceea ce a spus Dumnezeu. El ne-a spus: „Fiecare cuvânt din gura omului este o minciună, numai Cuvântul Meu este adevărat”. Astăzi se spune: „Tot ce trebuie să faceți este să aderați la o comunitate și să mărturisiți”. Sau: „Spuneți o rugăciune, scrieți numele vostru într-un registru, lăsați-vă stropiți și să vă lăsați botezați într-un fel anumit. Mai mult nu trebuie să faceți”. Este pe dos! Pentru a fi un vultur al lui Dumnezeu trebuie să urmați Cuvântul în fiecare zi. Voi trebuie să vă hrăniți zilnic din Cuvânt.

Noi observăm că mai târziu, când Dumnezeu Și-a arătat îndurarea, ei au cârtit și au devenit iarăși slabi. Noi vedem cum au cârtit împotriva lui Dumnezeu. Când au făcut aceasta au fost mușcați de șerpi și au murit. Ei au meritat-o. Desigur. Fiecare om care nu respectă Cuvântul lui Dumnezeu și face ce au făcut ei merită să moară. Fiecare a meritat să moară în pustie. Când au devenit așa de bolnavi, încât nici dr. Moise sau altcineva nu a putut să facă ceva și au murit mii de oameni, atunci Dumnezeu a pregătit în îndurarea Lui nemăsurată un drum de scăpare pentru cei care au crezut. EL le-a dat un medicament când a lăsat să se înalțe un șarpe din aramă. Dumnezeu, în îndurarea Lui, a croit un drum de scăpare, pentru ca ai Lui copiii credincioși să fie vindecați.

Dumnezeu Se interesează pentru tot ce este în legătură cu voi: pentru greșeli, pentru speranțe, pentru fiecare stare din viață. Dumnezeu se interesează de voi. Voi sunteți copiii Lui, iar El este bogat în îndurare. El vrea să facă ceva pentru voi.

Aici se încheie traducerea parțială a predicii „**Dumnezeu care este bogat în îndurare**” (W.M.Branham, 19.01.1965).

Eu n-am știut că fratele Branham va intra în 1 Cor. 10. Atunci ei au cârtit și Domnul a fost foarte trist din cauza aceasta. Citim 1 Cor. 10:5-11: *„Totuși cei mai mulți dintre ei n-au fost plăcuți lui Dumnezeu, căci au pierit în pustiu. Și aceste lucruri s-au întâmplat ca să ne slujească nouă drept pilde, pentru ca să nu poftim după lucruri rele, cum au poftit ei. Să nu fiți închinători la idoli, ca unii dintre ei, după cum este scris: «Poporul a șezut să mănânce și să bea; și s-au sculat să joace.» Să nu curvim, cum au făcut unii din ei, așa că într-o*

singură zi au căzut douăzeci și trei de mii. Să nu ispitim pe Domnul, cum L-au ispitit unii din ei, care au pierit prin șerpi. Să nu cârțiți, cum au cârțit unii din ei, care au fost nimiciți de Nimicitorul. Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor”.

Așa cum am amintit, din ianuarie 1965 s-au scurs mulți ani. Dar a fost același Cuvânt. Și gândul: unde am fost noi? Noi eram departe de Dumnezeu, în diferite țări, în diferite adunări și religii. Dar Dumnezeu ne-a chemat afară, iar noi avem dreptul să-I mulțumim de fiecare dată din inimă. Nu toți aceia care au ieșit afară au și intrat. Exact așa o putem citi din Mat. 25, jumătate din aceia care au ieșit afară au și intrat. Personal eu cred, înaintea Feței lui Dumnezeu, că toți aceia care acum, cu o inimă sinceră, cred Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu, și-au dedicat viața lor Domnului și prin har și-au avut trăirile mântuitoare biblice, pocăința și tot ceea ce aparține de aceasta, prin credința în Domnul și Răscumpărătorul nostru. Eu cred că Dumnezeu ne-a dat mesajul cu acest scop pentru ca noi să ajungem ținta.

Eu vă spun aici cu inima atinsă în adâncul ei, mai mult n-am putut face în ultimii 55 de ani decât să port Cuvântul Domnului. După plecarea Acasă a fratelui Branham în ultimi 52 de ani. Când am mai citit aici azi înainte de amiază, că Domnul i-a spus lui Moise: „*Suie-te pe muntele Nebo și privește țara făgăduită*” (Deut. 32:49).

Când am fost în Iordania am luat în taxi, din Aman până la muntele Nebo, sunt aproximativ 60 km. Am stat pe muntele Nebo. Acolo pe munte sunt amplasate tot felul clădiri ale asociațiilor religioase și ale diferitelor ordine. Eu am privit de pe munte și am văzut Ierihonul în dreapta mea; apoi privirea mi s-a îndreptat direct spre Vest, spre Ierusalim și Israel, 30 km. Ce am dorit să vă spun cu aceasta? Eu n-am citit doar despre aceste lucruri, ci atunci când am avut șansa eu am profitat de ea. Eu I-am mulțumit Domnului că pe pământ au existat bărbați ai lui Dumnezeu ca Moise. Eu v-am spus deja aceasta. Scumpi frați și surori, dorința inimii mele a fost, după ce am auzit și am citit despre cele șapte peceți am vrut să fiu pe insula

Patmos. Nu doar ca să fiu o dată pe insula Patmos, ci acolo am umblat în sus și-n jos și am citit cele 22 de capitole ale Apocalipsei, una după cealaltă. Din nou am mers în sus și-n jos și am vorbit cu Domnul, am plâns și I-am spus Domnului tot ce aveam pe inimă. I-am spus și cuvintele: „Iubite Domn, Ioan nu mai este aici și nici fratele Branham nu mai este aici. Dar Tu ești aici, și ceea ce Tu le-ai descoperit lor poți să mi-o descoperi și mie”. Eu i-au lucrurile lui Dumnezeu în serios și Îi sunt mulțumitor Domnului pentru toate posibilitățile pe care El mi le-a dat, prin har; am putut folosi aceste șanse. Am făcut toate aceste lucruri din dragoste față de Dumnezeu, dragoste față de Cuvânt, dragoste față de răscumpărării din aceste zile.

Iubiților, în ultimele zile dintr-un motiv deosebit a trebuit să mă gândesc cât de des a vorbit Domnul cu voce audibilă și cât de des mi s-a adresat cu noțiunea „robul Meu”. Din cele 17 trăiri supranaturale pe care le-am avut, de 14 ori El mi S-a adresat cu noțiunea „robul Meu”. Una dintre trăiri a fost când am putut intra în slavă și corul a cântat Psalmul 34 și mi-a fost spus: „Bine ai venit!” Apoi alte două trăiri supranaturale. Dar exact de 14 ori mi S-a adresat cu „robul Meu”, iar apoi a urmat călăuzirea pe care Domnul mi-a dat-o, prin har.

Dragi frați și surori, Dumnezeu are intenții bune cu noi. Noi n-am urmat unor basme meșteșugit alcătuite. Eu știu exact locul și timpul când Domnul mi-a vorbit. Eu îl pot lua pe fiecare la Varna, pe coasta de vest a Mării Negre, în Bulgaria, să-i arăt și să-i spun: „Aici s-a întâmplat în ziua aceea, în locul cutare și cutare”. Pot să vă iau la Marsilia și să vă arăt locul unde Domnul mi-a vorbit. Pot să vă iau la Edmonton, în ziua cutare și în locul cutare s-a întâmplat. Voi toți cunoașteți unele dintre trăiri. Una din ele a avut loc atunci când trebuia să merg în India. Cu siguranță am amintit această trăire de două, trei ori. Dar voi nu vă puteți da seama ce înseamnă aceasta pentru mine, nu doar să fii chemat și trimis să vestești Cuvântul. Ci de fiecare dată indicațiile, călăuzirile credinciosului Domn pe această cale pe care Domnul m-a călăuzit.

Atunci în anul 1976 cu biletul de avion în mână am intrat în birou, m-am așezat, și așa cum voi auziți vocea mea Domnul mi-a poruncit: „robul Meu, anulează călătoria spre India”. Biletul era înaintea mea. Am ieșit din birou, m-am dus în pădurea din apropiere, la Forstwald, m-am rugat și am spus: „Doamne, adunările au fost anunțate și pregătite. Trebuie să-mi țin cuvântul promis”. Cu toate că Domnul mă avertizase, totuși am vrut să mă duc. Dar m-am întors înapoi în birou. Și așa cum auziți vocea mea, cu o mai mare putere, mai poruncitoare, mi-a spus: „Anulează călătoria spre India!” Atunci eu am știut ce am avut de făcut. Am trimis doar telegrame peste tot: „Nu pot veni. Urmează scrisoarea”. Voi ați citit-o pentru că a fost publicat în toate ziarele. În Bombay, avionul care decolase a luat foc și toți cei 96 de pasageri și echipajul au murit. Numele meu era pe lista pasagerilor. Din Bon, capitala Germaniei de atunci, au sunat la Centrul de Misiune și au anunțat: „misionarul dumneavoastră este pe lista celor 96 de pasageri care au murit”. Eu eram chiar în birou când a fost anunțat că eu sunt pe lista celor 96 pasageri decedați în accidentul aviatic care a avut loc.

În toți anii Dumnezeu a dăruit har după har. Dar acum suntem atât de aproape de sfârșit! O vedem cu Israelul, o vedem cu tot ceea ce se petrece pe fața pământului. Să ne încredem în Domnul. În credință deplină și încredere deplină să intrăm în acest an și să știm că Domnul ne va călăuzi până la sfârșit, până când noi toți vom vedea ceea ce am crezut, până când trâmbița va răsună și noi toți vom trăi răpirea și apoi vom fi cu Domnul pentru totdeauna. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru slujba fratelui Branham, pentru trimiterea prorocului, pentru împlinirea a ceea ce Dumnezeu a făgăduit în Vechiul și Noul Testament. Îi mulțumim Domnului că noi o putem crede, vedea și auzi. Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți. Amin.

Să ne ridicăm pentru rugăciune. Poate că astăzi avem dorințe de rugăciune în mijlocul nostru pe care le putem aduce Domnului. Fie ca plăcerea lui Dumnezeu să se odihnească asupra noastră, prin har. Fie ca din inima noastră a tuturor să se ridice o mare dorință interioară spre tronul lui Dumnezeu: „Iubite Domn, doresc să fiu prezent, să fiu

dintre aceia care rămân credincioși până la sfârșit”. Pentru că așa este scris: „Cel ce va răbda până la sfârșit va fi încoronat”.

În timp ce ne plecăm capetele în rugăciune și căutăm legătura cu Dumnezeu și ne rededicăm viețile noastre Lui, Îi spunem: „Iubite Domn, Tu Ți-ai dat viața pentru mine. Aici este viața mea. Voia mea Îți aparține Ție”. Să luăm o decizie pentru Domnul și din inimă să fim pregătiți ca prin credință și ascultare să pășim pe calea Domnului. Scumpi frați și surori, vă rog primiți și această avertizare în inimă: să nu cârțiți! Noi toți trecem prin încercări, toți. Niciun om nu scapă de încercări. Totuși noi dorim să ne încredem în Domnul. Să nu cârtim! Ci să ne încredem în Domnul și să știm că El pregătește o cale; acolo unde nu este nicio cale El croiește o cale. Aceasta o vedem și la Marea Roșie. Acolo nu era niciun drum, dar Dumnezeu a făcut un drum prin mare pentru poporul Său pentru că El dăduse făgăduința. Noi credem fiecare făgăduință, noi suntem copiii ai făgăduinței lui Dumnezeu și ne încredem că Domnul va face totul bine.

Toți tinerii și toți aceia care încă nu și-au dedicat viețile pe deplin Domnului, toți care sunteți de curând în mijlocul nostru vă rog frumos să folosiți șansa acestei ore. Așa cum a amintit fratele Branham deseori, Dumnezeu este bogat în îndurare. În ziua mântuirii El ne-a ajutat. El ni S-a descoperit, ne-a făcut de cunoscut Numele Său, ne-a făcut de cunoscut toate făgăduințele Sale. Noi avem voie să auzim Cuvântul Său în prezența atotputernicului Dumnezeu, să-l credem și să facem întocmai după cum ne spune el.

În timp ce ne plecăm capetele, permiteți-mi să vă întreb dacă sunt cereri de rugăciune pe care le putem aduce înaintea Domnului. Mulțumesc! Peste tot sunt mâini ridicate spre Domnul.

Doamne, atotputernicile Dumnezeu, îmi așez mâna pe Cuvântul Tău sfânt. Tu ne-ai ales înaintea întemeierii lumii să fim proprietatea Ta. Iubite Domn, Tu ai venit la noi, Te-ai descoperit în trup de carne. Tu ai luat asupra Ta toată vina și păcatele noastre. Așa cum cântăreții au cântat Ps. 103. O, Dumnezeule! O, Doamne! Și Is. 53, Tu ai luat asupra Ta toată vina. Pedepsa a fost pusă asupra Ta pentru ca noi să avem pace și prin rănilor Tale suntem tămăduiți,

suntem salvați. Dăruiește-ne salvarea sufletului, eliberarea duhului, vindecarea trupului. Te rog confirmă-Ți Cuvântul în gloata răscumpărată prin Sânge. Noi lăudăm și mărim biruința Golgotei. Ție Îți mulțumim că aparținem de gloata biruitoare. Noi nu ne-am mai iubit viețile noastre, ci Ți le-am dedicat și pus Ție la dispoziție. Iubite Domn, ascultă toate rugăciunile, ascultă toate mijlocirile. Îți aducem toate necazurile. Binecuvântează pe cei de aici și pe toți cei ce ne urmăresc în direct. Dumnezeule, dăruiește har, dăruiește îndurare și cercetează-Ți poporul în acest an într-un mod deosebit. Toate lucrurile sunt posibile celui ce crede. Toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt «Da» și «Amin».

Iubite Domn, încă o dată Îți mulțumesc pentru Golgota, pentru răscumpărare, pentru alegerea dinainte, pentru împăcare, pentru har și mântuire, pentru Sângele noului legământ. Îți mulțumesc pentru trimiterea prorocului Tău, Îți mulțumesc pentru ultimul mesaj, Îți mulțumesc că Tu ai o gloată aleasă în acest timp, care a ieșit afară din toate adunările și direcțiile, ca să aibă părtășie cu Tine în Duh și în Adevăr. Iubite Domn, ridică-Ți Fața asupra noastră și dăruiește-ne pacea și binecuvântarea Ta. Te-am rugat în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Așa cum am cântat în cântările cântate de noi și împreună cu corul, acestea redau Evanghelia pură, curată. Suntem mulțumitori din inimă că oamenii care au cântat cântările, Psalmii, erau umpluți cu Duhul Sfânt.

Dragi frați și surori, vă rog amintiți-mă în rugăciunile voastre. Înaintea mea am un timp greu: dacă este voia lui Dumnezeu, în februarie este planificată una dintre cele mai mari călătorii misionare în cinci țări: Hong Kong, Filipine, Seul, Coreea de Sud, Beijing, China, până la Ulan Bator, Mongolia. Să vedem cum vom putea izbuti peste tot. Toate adunările sunt deja planificate și anunțate. Puterea mea este slăbită, memoria suferă puțin, totul a scăzut. Dar Cuvântul Domnului rămâne veșnic valabil și își atinge scopul pentru care a fost trimis, iar pentru aceasta suntem mulțumitori. S-au deschis noi uși. Fie ca Dumnezeu să dăruiască har pentru această călătorie. Vă rog amintiți-

mă în rugăciunile voastre zilnice. Primiți ceea ce astăzi a fost spus în acest loc. Luați-o la inimă cu o încredere deplină că Domnul va face totul bine și-și va desăvârși lucrarea Lui cu noi pentru ziua glorioasă a revenirii Lui glorioase.

Acum vă pun o întrebare: dacă noi care Îl credem pe Dumnezeu acum, nu vom fi prezenți, atunci cine va fi prezent atunci când El Se va reîntoarce? Dacă noi, care am primit ultimul mesaj, credem făgăduințele și ne-am întors la Cuvântul și la harul lui Dumnezeu, nu suntem cei ce vor avea parte de răpire, atunci cine să fie?

Așa cum am văzut, răpirea va avea loc. Nu numai eu, ci noi toți vom fi prezenți și împreună Îl vom vedea pe Domnul. Lui Îi aducem cinste și mărire în vecii vecilor. Frații și surorile care suferă fiindcă cei dragi ai lor au fost luați Acasă vă rog fiți mângâiați. În curând va avea loc revederea la Domnul în slavă.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, încă o dată Îți mulțumesc din toată inima că și aici în Zürich ne putem aduna nederanjați, putem auzi Cuvântul Tău, îl putem crede și putem face după Cuvântul Tău. Binecuvântează-i pe toți aceia care sunt în legătură cu noi și cu Tine, în toate limbile și în toate popoarele. Binecuvântează-i pe toți traducătorii, binecuvântează-i pe toți frații care vor traduce în alte limbi. Cheamă-Ți afară poporul Tău din toate limbile și națiunile. Îți încredințez următorul sfârșit de săptămână și călătoria din februarie. Doamne, dăruiește har pentru ca ultimii să fie chemați afară și să fie adăugați pentru ca numărul să fie deplin. Iubite Domn, ridică-Ți Fața Ta asupra noastră. Fie ca toți să fie întăriți și prin credință să plece din acest loc. Te rugăm mângâie pe toți cei ce suferă și binecuvântează pe toți cei ce n-au putut fi astăzi în acest loc. Doamne, Te rog dăruiește har. Ție, atotputernicului Dumnezeu Îți încredințăm totul și împreună Îți mulțumim că Tu o vei face bine la sfârșit, cu noi toți. Îți mulțumim încă o dată pentru trimiterea prorocului Tău, pentru ultimul mesaj care premerge cea de-a doua venire a Ta. Ție, atotputernicului Dumnezeu Îți aducem slavă și închinare. Îți mulțumim în Numele sfânt al lui Isus. Amin.